

derom, saaledes at Auktionsvæsenet blev taget op til grundig Behandling; der er sikkert paa det Omraade adskilligt, som kunde trænge til Ændring.

Der er endelig § 12, som angaar Tilgift. Der har tidligere været ført meget livlige Disputer om dette Tilgiftsspørgsmaal. § 12 gaar ud paa, at Tilgift i Detailhandelen er forbudt, „medmindre Tilgiften er af underordnet Værdi“. Jeg kunde have ønsket, at man havde nøjedes med at sige, at Tilgift er forbudt. Thi hvad vil det sige, at Tilgiften er af underordnet Værdi. Man ser i den senere Tid i Provinserne Reklamer om Salg af Kaffe eller Margarine, gaaende ud paa, at naar man køber et halvt Kilo Kaffe og giver 2½ Kr. for det, faar man et Par Porcelænskopper i Tilgift. Er denne Tilgift af et Par Porcelænskopper, som angives at have en Værdi af fra 80 Ø. til 1 Kr., af underordnet Værdi? I Forhold til den samlede Sum er det en meget betydelig Tilgift, hvis Kaffen er det værd, som den averteres til. Hvis Kaffen ikke er mere end 1½ Kr. værd og Koppen er 80 Ø. værd, er det tilstrækkeligt at give 2½ Kr. for det hele, og saa er der egentlig ikke givet nogen Tilgift. Dette foregaar, uden at nogen siger noget til det, og jeg vil dog mene, at en saadan Tilgift ikke er af underordnet Betydning i Forhold til den Sum, der er Tale om. Dette „af underordnet Værdi“ er med andre Ord et elastisk Begreb. Derfor synes jeg, at man stod sig ved at nøjes med at fastslaa, at al Tilgift er forbudt. Der kunde maaske være en og anden, der vilde sige: Det er lidt for rigoristisk, er det Mening, at en handlende f. Eks. ikke en Gang maa byde sin Kunde en Cigar? Det kunde drives ret vidt. Det kunde han nu nok gøre alligevel, for ingen reklamerer vel med, at man faar Cigarer i Tilgift. Men selv om man ogsaa fik Cigaren fjernet, skete der ingen Ulykke. Cigarer kan vel ogsaa siges at være af underordnet Betydning, for det er neppe de fineste Varer, der gives i Tilgift; Cigaren bydes som Regel Kunden, naar han gaar ud af Døren, af Hensyn til Luften i Lokalet, og det kunde vel fremdeles lade sig gøre at give Manden en saadan Genstand med paa Vejen. Selv om man tog saa strengt paa det, at man sagde: Tilgift er forbudt, vil jeg antage, man reddede Cigaren, men skulde det ikke være muligt, ser jeg ingen Ulykke i det. Derfor tror jeg, at den Paragraf maa affattes klarere og mere bestemt; ellers tror jeg, man kommer ud paa de Afveje, jeg nævnte Eksempler paa.

Der er ligeledes adskillige, som har ment, at § 13 ikke var helt heldig. Der staar nem-

lig i § 13, at man ikke maa sælge en Vare med paatrykt Pris under denne Pris, medmindre Fortjenesten er over 25 pCt. Man har fra forskellig Side gjort gældende, at man derved forhindrede de handlende i at sælge billigt til deres Kunder, men det er nu saa som saa med det ligesom med det andet Tilfælde, jeg nævnte, thi adskillige handlende har brugt den paatrykte Pris som Reklame, idet de har sagt til Publikum: Den Vares Pris er saa og saa høj, det staar paatrykt Varen, men vi sælger den betydeligt billigere — med en Avance paa maaske 10 pCt.; det sker naturligvis for at bibringe Køberne den Opfattelse, at den Forretning er en ualmindelig billig Forretning, som man fortrinsvis skal søge. Men enhver, der er klar over dette Forhold, ved jo, at det er kun Reklame, der skal bibringe Publikum den Opfattelse, at man i al Almindelighed sælger billigt. Det er gerne Smaating, det drejer sig om, Blanksværte eller Kakkelovnsapulver eller saadant noget, og hvis Folk er naive nok til at tro, at den billige Pris paa dette Kakkelovnsapulver betyder, at Forretningen er billig med Hensyn til andre Varer, tager de fejl. Vedkommende skal nok sørge for at faa de Par Ører ind, han har tabt paa Kakkelovnsapulveret, paa andre Varer. Derfor mener jeg, at Bestemmelsen om, at de handlende ikke maa sælge Varen under den paatrykte Pris, er ganske paa sin Plads.

Jeg kan give den ærede Ordfører for Venstre Ret i, at hvis man kunde faa en Bestemmelse, der kunde hindre Bestikkelse eller Returkommission, vilde det sikkert have sin Betydning, men det er Ting, man maaske kan tale nærmere om i Udvalget.

Jeg vil paa mit Partis Vegne sige, at vi i al Almindelighed er tilfredse med Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, men jeg vilde meget ønske, at vi i Udvalget kunde komme til at behandle nogle af de af mig her omtalte Spørgsmaal og maaske rette et og andet, som vi synes, der endnu mangler i, at Loven har en saa tydelig Tekst, at den kan afværge det, der skal afværges ved en Lov om illoyal Konkurrence. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til videre og velvillig Behandling, idet jeg haaber, det i Udvalget skal lykkes at faa det lidt forbedret i en og anden Retning.

Bunch: Som det allerede er nævnt af de to foregaaende Talere, lyder der gennem de Indstillinger, som er kommet fra Handelsorganisationerne, Tilfredshed med